

ת"פ 12564/05/18 - מדינת ישראל נגד יוהנס מהרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 12564-05-18 מדינת ישראל נ' מהרי
לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי

המאשימה

נגד

יוהנס מהרי

ע"י ב"כ עו"ד יעל ניסן פינקלמן

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. ביום 24.01.17 בשעה 17:40 לערך שהתה גב' פולינה שניידרוב (להלן - המתלוננת) בחוף פרישמן בתל-אביב, יחד עם בן זוגה מר דוד גולר (להלן - דוד; וביחד - בני הזוג). בני הזוג ישבו על החול, כשהתיק של המתלוננת מונח בסמוך אליה. באותה עת שהו, באותו האזור, גם הנאשם ומר פילמון זומי (להלן - פילמון).
2. על-פי הנתען בעובדות כתב האישום, בתחילה עמד הנאשם בסמוך לבני הזוג, אך לאחר זמן מה התרחק מספר מטרים והצטרף לפילמון. הנאשם ופילמון שוחחו ביניהם ולאחר זמן קצר שוב התקרב הנאשם אל בני הזוג, כשבשלב מסוים עבר לזחילה על החול.
3. הנאשם משך את תיקה של המתלוננת והוציא מתוך ארנקה שני שטרות, האחד בסך 100 ₪ והשני בסך 50 ₪. לאחר מכן החזיר הנאשם את תיקה של המתלוננת לעבר המקום שממנו משך אותו. בהמשך קם הנאשם והצטרף לפילמון, ומסר לזה האחרון את השטר בסך 50 ₪ שנטל מארנקה של המתלוננת.
4. נגד הנאשם ופילמון הוגש אפוא, בזמנו, כתב אישום, שבו הואשמו שניהם בעבירה של **גניבה בצוותא** לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) (ר' כתב האישום בת"פ 61161-01-17 **מדינת ישראל נ' זומי ואח'**).
- ואולם, הן הנאשם והן פילמון לא אותרו ועל כן כתב האישום בתיק הנ"ל נמחק. בשלב מסוים אותר הנאשם בלבד והוגש נגדו כתב האישום התלוי ועומד לפניי. כתב אישום זה זהה בכל היבטיו לכתב האישום המקורי, למעט העובדה שרק הנאשם מואשם בו (בשל אי-איתורו של פילמון).
4. תשובת הנאשם לאישום ניתנה במסגרת הדיון המקדמי, על-ידי באת-כוחו. ב"כ הנאשם ציינה כי

הנאשם אמנם שהה במקום ובזמן המתוארים בכתב האישום, אך הוסיפה וטענה שהוא לא ביצע את המיוחס לו בכתב האישום (בפרוטוקול, עמ' 1 שורה 8 ואילך). עם זאת, במהלך שמיעת הראיות והסיכומים לפני הובהר כי הלכה למעשה ההגנה אינה חולקת על עצם גניבת הכסף מהמתלוננת אלא מתמקדת בטענה לטעות בזיהוי הנאשם על-ידי השוטרים.

ב. פרשת התביעה:

5. מטעם המאשימה העידו לפני בני הזוג וכן שני שוטרים: רנ"ג רן סמסון ורס"ר זאהר אבו סלאח. כמו כן הוגשה, בהסכמה, ההודעה שנגבתה מהנאשם, שגם תועדה בתיעוד חזותי (ר' ת/3 ות/4, בהתאמה).

(1) עיקר עדות המתלוננת:

6. את נסיבות האירוע תיארה המתלוננת, בחקירתה הראשית, כלהלן:

זה היה בינואר, הייתי בחוף בתל אביב... הייתי עם חבר שלי דוד, ישבנו ביחד על החוף, היה חשוך לא ממש ראיתי משהו, הו[א] חשב שמשו קורה, שיש מישהו מאחורינו ואז הסתכלתי על הדברים שלי, על התיק, ראיתי שהוא לא היה איך שהיה קודם. הסתכלתי וראיתי שהמחשב שלי והארנק בפנים אז הכל היה בסדר ואחרי כמה זמן שישבנו שם אז הגיע מישהו שלדעתי זה היה שוטר, הוא לא היה במדים אז לא הבנו, הוא שאל אם נעלם לנו משהו ואז הסתכלתי בארנק וראיתי שחסר לי 150 שקלים (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 20 ואילך).^[1]

7. בהמשך הוסיפה המתלוננת וציינה שמצאה כי בארנקה חסרו שני שטרות, האחד בסך 100 ₪ והשני בסך 50 ₪. בחקירתה הנגדית סיפרה המתלוננת שתיקה לא היה סגור הרמטית, באופן שהמחשב הנייד שהיה בתוכו בלט החוצה. המתלוננת אישרה אפוא, לשאלת ב"כ הנאשם, כי ניתן היה למשוך את המחשב הנייד ולברוח עמו, ובשל כך בתחילה - כשהבחינה שהמחשב במקומו - אף לא חשדה בגניבה (בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 2 ואילך). לשאלת ב"כ הנאשם אם היו עוד אנשים בחוף השיבה המתלוננת: "ממש לידנו לא, אנשים מסתובבים בחוף" (שם, שורה 17).

(2) עיקר עדותו של דוד:

8. דוד תיאר את מהלך האירוע באופן דומה. בחקירתו הראשית סיפר דוד כלהלן:

אני ופולינה היינו בפיקניק בחוף תל אביב, באזור שעות הערב. שמענו רחששים מאחורינו, היינו עם הפנים לאזור הים ומאחורינו שמענו רעש ואז אחרי כמה דקות הסתכלתי אחורה וראיתי איזושהי דמות, לא זיהיתי את הדמות... ואז אחרי כמה זמן הגיע אלינו מישהו אמר לנו לבדוק את התיק של פולינה, בדקנו וראיתי שהיו חסרים 150 שקלים (בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 30 ואילך).

9. עוד ציין דוד, לעניין האנשים ששהו בחוף, כי: "היו כמה אנשים מלפנינו שעברו שם כמה דקות אבל בעיקרון היינו לבד" (בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 4). בחקירתו הנגדית הבהיר דוד כי הבחין

בדמות בחשכה, ועל כן היא נראתה לו כהה, אך הטעים שאינו יכול לומר אם דובר בבעל עור כהה או בהיר (שם, שורה 12).

10. באשר למעשיה של אותה דמות הוסיף דוד ואמר: "שמענו את הרעש אבל רק אחרי כמה זמן הסתכלתי אחורה וראיתי את הדמות, לא חשדתי בה כל כך ואז חזרנו לעיסוקינו, הבן אדם הלך אחורה והתרחק אז לא חשדתי בו, הוא התרחק ממני" (בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 28 ואילך). בהמשך הבהיר דוד כי הדמות נראתה רק מאחורי בני הזוג ולא באזור שבינם לבין הים. עוד ציין דוד כי הם (בני הזוג) ישבו במרחק של 10 עד 15 מטר בקירוב משפת הים, מתחת לסככה (בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 11).

(3) עיקר עדות השוטרים:

11. רנ"ג סמסון תיאר את מעשיו בחוף, בדו"ח פעולה שערך ביום האירוע (24.01.17), כלהלן:
...הבחנתי בבחור שחום עור הלוּבש סוּוּצ'ר כהה העומד מתחת לפרגולה כאשר בסמוך אליו יושבים זוג אוהבים אשר היו עסוקים עם עצמם. הבחור נראה מביט לעברם ולעבר התיק שהיה מונח לידם. לאחר כמה דקות התרחק 10 מטר מהמקום והצטרף אליו בחור אריתריאי הלוּבש קפּוּצ'ון אפור והשניים נראו משוחחים. לאחר כ-10 דקות הבחור עם הסוּוּצ'ר הכהה שעמד לפני כן מתחת לפרגולה נראה חוזר לכיוון הזוג. בשלב מסוים החל לזחול על החול לעבר השניים נראה מקרב אליו את התיק לוקח אותו זוחל שני מטר מהזוג והחל לחטט בתוך התיק. לאחר כדקה לערך נראה מחזיר את התיק בזחילה קם על רגליו והחל ללכת במהירות מהמקום כאשר בשלב מסוים הצטרף אליו חברו. ברצוני לציין כי כל העת הייתי בקשר עין רציף עם השניים...
השניים הלכו לכיוון דרום הגיעו בסמוך לסוכת המציל עמדו מספר שניות מאחורי קבוצת כיסאות והחלו ללכת חזרה לכיוון צפון. לציין שתצפתי אותם מכיוון הטיילת ומלבדם לא נראה אף אחד הולך לכיוון דרום מאחורי הכיסאות אלא רק שני הבחורים שעמדו מאחורי הכיסאות ואשר קשורים לגניבה. ברצוני לציין כי הבחור עם הסוּוּצ'ר הכהה יצא מאחורי קבוצת הכיסאות עם חולצה כתומה וחברו נשאר עם אותו קפּוּצ'ון אפור שהיה עליו. כאשר הגיע רס"ר זאהר [אבו סלאח] למקום הנ"ל הוכוון על ידי למיקומם המדויק של השניים והנ"ל עיכב אותם (ר' בדו"ח הפעולה ת/2).

12. בחקירה הנגדית נתבקש רנ"ג סמסון לפרט את פרטי-הפרטים של האירוע וציין כי החשוד-הנאשם, שלבש את הסוּוּצ'ר הכהה יותר, הוא זה שזחל לעבר בני הזוג. החשוד הנוסף (פילמון), שלבש קפּוּצ'ון אפור, עמד כעשרה מטרים מהמקום (בפרוטוקול, עמ' 4 שורה 27 ואילך).

13. רנ"ג סמסון הדגיש כי לאחר מעשה (דהיינו: לאחר שהבחין בחיטוט בתיקה של המתלוננת) הוא שמר על קשר עין רציף עם שני החשודים, אשר נעמדו מאחורי ערימת כיסאות (עמ' 5 שורה 10 ואילך). רנ"ג סמסון ציין - כפי שרשם בדו"ח הפעולה - כי הנאשם יצא מאחורי הערימה כשהוא לובש חולצה כתומה. רנ"ג סמסון אישר כי הוא לא בדק היכן הסוּוּצ'ר הכהה, אך חזר והדגיש כי לא ייתכן שנפלה טעות בזיהוי משום שמלבד שני החשודים לא היה אף אחד במקום.

14. רנ"ג סמסון ציין עוד, באותו הקשר, כי האירוע היה בשעת לילה (כזכור, דובר בחודש ינואר) ו"החוף היה ריק חוץ מזוג האוהבים והחשודים האלה. בבדיקה מאחורי הכיסאות לא היה אף

אחד מלבדם. זאת אומרת אלו שני הבחורים שיצאו ונכנסו" (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 5 ואילך), ובהמשך הוסיף: "בבדיקה, לא היה אף אחד אחר, לא מדובר בקילומטרים של כיסאות, 5-6 מטרים, אנשים לא באים ונעלמים פתאום, הייתי בקשר עין רציף כל הזמן" (שם, שורה 13 ואילך).

15. רס"ר אבו סלאח, שכאמור הגיע לנאשם ולפילמון על-פי הכוונתו של רנ"ג סמסון, תיאר את פעילותו בחוף, במסגרת דו"ח הפעולה שערך ביום האירוע, כלהלן:

בהיותנו במשמרת... התקבל מידע ע"י רכז מודיעין רן סמסון... כי הבחין בשני חשודים... הנ"ל הכווין אותנו אל מיקום החשודים, בהגיענו לחוף פרישמן על החוף הבחנו בחשודים על קו המים, ניגשנו אליהם וביצענו הפרדה ביניהם, הודענו להם כי הינם חשודים בגניבה והש[נ]יים נכבדו ידיים אחורנית. לאחר אזיקתם נערך חיפוש אותר על החשוד אשר לבוש בחולצה כתומה (הנאשם - ש.א.) 100 ₪ בכיסו האחורי השמאלי של המכנס, ואילו על החשוד השני עם חולצה חאקי נתפס שטר של חמישים ₪ בקדמי הימני של המכנס... (ר' בדו"ח ת/1).

16. רס"ר אבו סלאח נשאל, במסגרת חקירתו הנגדית, אם ברשות הנאשם היו גם מטבעות נוספים - מעבר לשטר שנתפס עליו - והשיב כי אינו זוכר, תוך שצוין כי מטבעות אינם מצוינים בדו"ח הפעולה שלו (ר' בפרוטוקול, עמ' 3 שורה 26 ואילך).

(4) עיקרי הודעות הנאשם:

17. הודעת הנאשם נגבתה עוד ביום האירוע (24.01.17), החל בשעה 21:13 (סומנה ת/3). ההודעה נגבתה בשפה הטיגרית, עם תרגום, לאחר שהנאשם התייעץ עם עורך-דין. כפי שעולה מתיעוד גביית ההודעה, הנאשם דיבר במהלך חקירתו גם בשפה העברית (ר' בדיסק ת/4).

18. בהודעתו הכחיש הנאשם את החשדות נגדו וציין כי הוא שוהה במתקן "חולות" ואינו עובד. כשנשאל מדוע הגיע באותו היום לתל-אביב לא השיב הנאשם באופן ברור ועקבי. בתחילה סיפר הנאשם כי הגיע, יחד עם אחיו, כדי לראות את משפחתו (ת/3, שורה 10 ואילך). ואולם, כשנשאל אם פילמון הוא אחיו השיב כי מדובר בחבר בלבד. לאחר מכן הוסיף הנאשם: "אנחנו תכננו להסתובב לטייל, מה אנחנו לא יכולים לטייל?" (שם, שורה 22) וציין כי הם תכננו לטייל בים.

19. כשנשאל הנאשם כיצד הגיע באותו לתל-אביב, הוא השיב "בטקסי" (ת/3, שורה 18). ואולם, מיד לאחר מכן, כשנשאל הנאשם אם הגיע ממתקן "חולות" לתל-אביב במונית, הוא שינה את טעמו וטען שהגיע "באוטובוס" (שם, שורה 20). הנאשם נתבקש על-ידי החוקר לתאר את הבגדים בהם נעצר והשיב: "אני לובש חולצה אדומה ומתח[ת] חולצה שחורה, ומכנס ג'ינס" (ת/3, שורה 32).

20. לעניין האירועים שקדמו למעצרו טען הנאשם כי אינו יודע מדוע נעצר: "אנחנו היינו בטיילת החלטנו לרדת לחוף ואז באו שוטרים ואמרו לנו לבוא ואמרו לנו שנגנבו ועצרו אותנו" (ת/3, שורה 36) ובהמשך האשים את מזלו הרע "פנים שלי אולי זה מזל נחס" (שם, שורה 40). הנאשם חזר והכחיש כי גנב וכשנתבקש להסביר כיצד נמצא עליו ועל פילמון בדיוק הסכום שנגנב מהמתלוננת, ענה: "אני היה לי 108 שקל וזה מה שהיה לי כסף, אנחנו לא יכולים עלינו כסף?" (שורה 56 ואילך).

פרשת ההגנה:

ג.

21. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו בלבד. הנאשם סיפר כי הוא הגיע ארצה מאריתריאה לפני כשבע שנים. את מעשיו ביום האירוע תיאר הנאשם, בחקירתו הראשית, כלהלן: **"הייתי בחולות, לקחתי שלושה ימי חופש, באתי לים סתם להסתובב ואמרו לי אתה לקחת כסף"** (פרוטוקול, עמ' 11 שורה 22), ובהמשך **"סתם היינו בים, אמרו לי באתי מאחורה לקחתי 150 שקלים"** (שם, עמ' 12 שורה 1). הנאשם השיב כי השוטר שעצר אותו מצא עליו **"108 שקלים וקופסת סיגריות"**, אם כי הוסיף וטען שאינו זוכר עם כמה כסף הגיע לתל-אביב (שם, שורה 3 ואילך).
22. בחקירתו הנגדית סיפר הנאשם כי הוא הגיע לתל-אביב עם חברו, פילמון. לדבריו, הוא הגיע באוטובוס וכשנשאל על מונית תיקן וטען כי רק לבאר שבע הגיע במונית ומשם, לתל-אביב, המשיך באוטובוס (פרוטוקול, עמ' 12 שורה 30 ואילך). הנאשם התקשה מאוד להסביר כמה כסף היה ברשותו באותו היום. בתחילה טען כי היה לו סכום של 200 ₪, כאשר בעבור הנסיעה באוטובוס שילם 15 ₪ לערך. כשנשאל כיצד זה אם כן אפשרי שנותרו לו 108 ₪ בלבד השיב הנאשם שרכש קופסת סיגריות ב-30 ₪ ולאחר מכן הוסיף שנתן כסף גם לחברו (פילמון) (ר' שם, עמ' 13).
23. כשהוטחו בנאשם טענות השוטר, שלפיהן הוא נצפה גונב מתיקה של המתלוננת, הוא ענה: **"אנחנו לא נגענו, בגלל שאנחנו שחורים הוא אמר אתם לקחתם כסף"** (פרוטוקול, עמ' 13 שורה 24). כשהוטח בנאשם שהשוטר ציין כי הוא ראה אותו זוחל לעבר המתלוננת ולוקח דבר מה מתיקה אמר הנאשם: **"אנחנו לא היינו שם בכלל"** (שם, שורה 34). לאחר מכן תיקן עצמו הנאשם והבהיר כי הוא ופילמון אמנם היו בים **"אבל איפה שהיו אנשים לא היינו בכלל"** (שם, עמ' 14 שורה 2 ואילך).
24. לבסוף, כשהטיח ב"כ המאשימה בנאשם שמכלול שלם של ראיות מצביע עליו כמבצע העבירה לא השיב הנאשם לגופו של עניין, כלהלן:
- ש. אתה אומר שבמקרה היה לכם 150 שקל ובמקרה לבשת חולצה אדומה כמו שהשוטר ראה ובמקרה הוא ראה מישהו זוחל לתיק של המתלוננת ולוקח משהו ועקב אחרי אותו אדם ובטעות הגיע אליכם?**
- ת. אני לא יודע, אני לא נגעתי** (בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 18 ואילך).

דיון והכרעה:

ד.

25. המסקנה העולה ממכלול הראיות שהובאו לפני בתיק זה - כפי פירוטן לעיל - היא שאשמתו של הנאשם הוכחה בבית המשפט כדבעי. הלכה למעשה אין וגם לא יכולה להיות מחלוקת אודות מהימנות גרסאות בני הזוג. המתלוננת ודוד העידו בבית המשפט באופן מדוד ומדויק וניכר כי הם דוברי אמת. אכן, שניהם ציינו - בהגינות - כי הם לא ראו את מעשה הגניבה עצמו וממילא לא זיהו את הגנב, אך מעדויותיהם נלמדות מכלול נסיבות העניין, דהיינו: מועד ומקום האירוע וכן סכום הגניבה ותיאור השטרות שנגנבו.
26. גם בהקשר לעדויות השוטרים לא יכולה להיות מחלוקת, שכן רנ"ג סמסון תיאר בפירוט כיצד ראה את מעשה הגניבה עצמו. ב"כ הנאשם כיוונה אפוא את עיקר חיציה וביקורתה לאפשרות שנפלה טעות בזיהוי הנאשם וחברו, אך בעדותו של רנ"ג סמסון ובאמור בדוחות הפעולה שהוגשו לפני יש כדי לשלול

כל ספק סביר בזיהוי. חשוב להדגיש, בהקשר זה, כי עסקינן באירוע מבודד יחסית: כזכור, בני הזוג ישבו על החוף בשעת חשיכה, בחודש ינואר, ועסקו בענייניהם. כפי שהעידו בני הזוג, באותה עת היו לא נכון בחוף אנשים רבים, וכפי שהעיד רנ"ג סמסון באזור בו שהו בני הזוג לא היה אדם נוסף מעבר להם ולנאשם ולחברו.

27. רנ"ג סמסון אמנם לא ראה את אקט החלפת החולצה על-ידי הנאשם - שכן הדבר אירע מאחורי ערימת הכיסאות - אבל באזור לא היו כאמור בני אדם נוספים ונשמר קשר עין רציף בין השוטר לבין החשודים, ויוטעם כי מדובר ב**שני** חשודים. בנסיבות אלה, הטענה כי אדם זר הגיח, כביכול, משום-מקום, ביצע את העבירה ונעלם כלעומת שהגיע, היא מסוג הטענות המכונות בפסיקה "טענת הזר"; דהיינו: טענה שאין בכוחה כדי לעורר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם (להרחבה בסוגיה זו ר' ת"פ 19578-11-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.03.2016), בפסקה 128 להכרעת הדין ואילך).

28. ואם לא די בכך יש להוסיף ולציין שעל הנאשם וחברו פילמון נתפס בדיוק הסכום שנגנב מהמתלוננת - ובדיוק באותם שטרות (דהיינו: שטר של 100 ₪ ושטר של 50 ₪). גם אם נקבל את טענת הנאשם שלפיה היו לו גם מספר מטבעות נוספים, אין בכך כדי לגרוע מהמשמעות הנסיבתית של עובדות אלה. לבסוף ובנוסף, הגרסה שמסר הנאשם היתה גרסה מתפתלת ומתחמקת, תוך שהנאשם סתר עצמו לא אחת, כפי שפורט לעיל. המסקנה המתבקשת היא אפוא, כאמור, שאשמתו של הנאשם הוכחה לפני מעבר לספק סביר.

ה. סוף דבר:

29. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מרשיע את הנאשם בעבירה בה הואשם בכתב האישום, דהיינו: העבירה של גניבה לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ט, 30 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.

---

[1] כל ההדגשות בציטוטים המובאים בהכרעת דין זו **אינן** במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך ציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.